U S N E S E N Í

Městský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 30. září 2022 stížnost obž. E[redacted] C[redacted], nar. [redacted] proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1, ze dne 1.9.2022, sp.zn. 44T 141/2022 a rozhodl, t a k t o :

Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu se stížnost **z a m í t á** .

Odůvodnění

1. V shora uvedeném vyhotovení napadeného usnesení je uvedeno, že:
   1) Podle § 73b odst. 3 tr. řádu a § 72 odst. 3 tr. řádu se obžalovaný **E[redacted] C[redacted], nar. [redacted] ponechává ve vazbě** z důvodu § 67 písm. c) tr. řádu.

   2) Podle § 71a trestního řádu se žádost obžalovaného o propuštění z vazby na svobodu zamítá.

   3) Podle § 73 odst. 1 písm. b) tr. řádu *a contrario* není náhrada vazby slibem obžalovaného přípustná.

   4) Podle § 73 odst. 1 písm. c) trestního řádu *a contrario* se nad obviněným nestanoví dohled úředníka Probační a mediační služby.

   5) Podle § 73 odst. 1 písm. a) trestního řádu *a contrario* se záruka důvěryhodné osoby pana R[redacted] C[redacted] nepřijímá.

   6) Podle § 73 odst. 1 písm. d) trestního řádu *a contrario* se předběžné opatření neukládá.

2. Proti tomuto usnesení obžalovaný podal v zákonné lhůtě stížnost, kterou odůvodnil tím, že napadené rozhodnutí je nesprávné, nezákonné, nepřezkoumatelné a ústavně nekomformní. Byť je v napadeném usnesení citováno ust. § 67 tr.řádu, po konkrétních skutečnostech odůvodňujících delší trvání vazby v napadeném usnesení jen marně pátrat. Usnesení je odůvodněno pouze povšechným a nekonkrétním způsobem. Další jeho ponechání ve vazbě je v rozporu s tzv. doktrínou zesílených důvodů. Konstatuje-li soud dosavadní průběh dokazování, pak se nejedná toliko o skutečnosti, které byly známy již při prvotním uvalení vazby. K datu podání stížnosti se nachází ve vazbě již třetím měsícem. Orgány činné v trestním řízení nedostály své povinnosti a nepředložily další, dostatečně závažné skutečnosti, které by odůvodňovaly další jeho ponechání ve vazbě. Vadou je nenaplnění vazebního důvodu ve smyslu § 67 písm. c) tr.řádu. V napadeném

usnesení lze jen marně pátrat po konkrétní okolnosti, ze které by bylo možno dovodit důvodnost odvolání tzv. předstižné vazby. Pod tyto důvody není možné zařadit jeho odsouzení za páchanou tr.činnost v minulosti Jako absurdní se jeví premise soudu, že důvodná obava, že bude pokračovat dalším pácháním tr.činnosti plyne z toho, že v současné době nemá žádný stálý zdroj příjmů. Při vazebním zasedání předložil příslib zaměstnání, který byl soudem odmítnut ze soudem zcela nepřiléhavou argumentací. Zásadní vadou napadeného usnesení je nesprávnosts výroku, když bylo rozhodnuto výrokem III., že „podle § 73 odst. 1 písm. b) trestního řádu a contrario není náhrada vazby slibem obžalovaného přípustná." Tento výrok odporuje dikci trestního řádu. Není pravdou, že by institut vazby nebylo možno nahradit jeho písemným slibem. Nedává logického smyslu odůvodnění, že takový slib v případě, že je sepsán na počítači a jen podepsán obžalovaným, nepovažuje soud za dostatečně vážně míněný. Argumentace soudu je nepřiléhavá, neboť nemá oporu v tr.řádu. Trestní řád mu neukládá, že pro přijetí slibu je třeba jeho vlastnoruční sepsání. Listina obsahující jeho slib, musí být opatřena jeho vlastnoručním podpisem. Výrok je v rozporu s jeho vyhlášením při jeho vazebním zasedání a jeho zachycením v protokolu. Učinil návrh na nahrazení vazby předběžným opatřením, spočívajícím v zákazu užívání, držení nebo přechovávání alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek. V rámci vazebního zasedání bylo rozhodnuto pouze o neuložení předběžného opatření, spočívajícího v zákazu užívání alkoholických nápojů, bez rozhodnutí o jeho celém procesním návrhu. V rámci písemného vyhotovení však bylo výrokem VI. rozhodnuto, že podle § 73 odst. 1 písm. d) tr.řádu a contrario se předběžné opatření neukládá. Tato skutečnost je patrna z protokolu o vazebním zasedání. S ohledem na shora popsaný rozpor, nemůže napadené usnesení obstát a je třeba jej zrušit. Obžalovaný navrhl, aby stížnostní soud napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. b) tr.řádu zrušil a nalézacímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl, in eventum, aby rozhodl ve věci sám tak, že sse propouští z vazby na svobodu, za současného nahrazení vazby jeho písemným slibem, vyslovením dohledu nad ním Probační a mediační službou, přijetím písemné záruky důvěryhodné osoby pana [redacted] a uložením předběžného opatření spočívajícího v zákazu užívání omamných a psychotropních látek.

3. Stížnostní soud z podnětu podané stížnosti přezkoumal dle § 147 odst. 1 tr.řádu správnost všech výroků napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, a přesvědčil se, že stížnost obžalovaného není důvodná.

4. Řízení, které vydání napadeného usnesení předcházelo, nevykazuje žádné vady. Také všechny výroky usnesení tak, jak bylo vyhlášeno ve vazebním zasedání, jsou správné.

5. Stížnostní soud nemohl souhlasit s tvrzením obžalovaného, že napadené usnesení je nesprávné, nepřezkoumatelné a ústavně nekonformní. Podle stížnostního soudu, byť je odůvodnění napadeného usnesení ohledně konkrétních skutečností, z kterých vyplývá důvodná obava, že v případě propuštění z vazby na svobodu bude obžalovaný opakovat trestnou činnost, pro níž je stíhán, značně lakonické, závěr o dalším trvání vazby dle § 67 písm. c) tr.řádu je správný. Nalézací soud nepochybil, když v tomto směru přihlédl též k tomu, že obžalovaný je pro trestný čin krádeže stíhán již po páté, že se měl dopustit zažalovaných skutků ve zkušební době podmíněného odsouzení, mimo jiné pro přečin krádeže, a že měl spáchat celkem dva skutky pokračujícího přečinu krádeže. Podle stížnostního soudu není ponechání obžalovaného ve vazbě v rozporu s tzv. doktrínou zesílených důvodů, když vazba obžalovaného se započítává ode dne 8.6.2022 a trvá tedy dosud necelé 4 měsíce. V této trestní věci, oproti rozhodování o vzetí obžalovaného do vazby, přibyla další konkrétní skutečnost, odůvodňující důvod vazby dle § 67 písm. c) tr.řádu, a to sdělení obvinění pro jednání uvedené pod bodem I. obžaloby. Podle stížnostního soudu není absurdní ani další konkrétní skutečnost, odůvodňující obavu ve smyslu § 67 písm. c) tr.řádu, spočívající v tom, že obžalovaný nemá v současné době stálý zdroj příjmu. Jak konstatoval již stížnostní soud ve svém usnesení ze dne 21.7.2022, kterým zamítl stížnost obžalovaného proti rozhodnutí o vzetí do vazby, obžalovaný nemá žádný legální zdroj příjmu. Zřejmě si tak majetkovou trestnou činností opatřuje prostředky k uspokojování základních

životních potřeb. S obžalovaným oproti tomu stížnostní soud souhlasí v tom, že argumentace nalézacího soudu k předloženému příslibu zaměstnání je nepřiléhavá. Podle stížnostního soudu se však nelze ztotožnit ani s tvrzením obžalovaného, že příslib zaměstnání je zárukou, že do zaměstnání skutečně nastoupí a pracovní činnost začne vykonávat, neboť jde o tvrzení zcela nelogické. Pakliže soud akceptuje takovýto příslib zaměstnání jako skutečnost vyvracející důvodnost dalšího trvání vazby, založeného dosud na skutečnosti, že obžalovaný nemá žádný legální zdroj příjmů, a propustí obžalovaného z vazby na svobodu, takovýto příslib zaměstnání tedy splnil svůj účel a na obžalovaného již nelze vyvíjet ze strany soudu žádný tlak, aby do zaměstnání skutečně nastoupil. Může rovněž dojít k nemožnosti do zaměstnání nastoupit, a to jak na straně obžalovaného z důvodu např. zdravotního stavu, tak na straně zaměstnavatele, např. z důvodu změny okolností, které mu brání přijímat jakéhokoliv dalšího zaměstnance. Podle stížnostního soudu skutečnost, že výroky uvedené pod bodem III. a VI. napadeného usnesení neodpovídají tomu, jak byly nalézacím soudem ve vazebním zasedání vyhlášeny, není zákonným důvodem k tomu, aby bylo proto napadené usnesení stížnostním soudem zrušeno, jak se obžalovaný mylně domnívá, ale je zákonným důvodem k tomu, aby nalézací soud dle § 131 odst. 1 tr.řádu za použití § 138 tr.řádu vydal opravné usnesení, aby vyhotovení usnesení bylo v naprosté shodě s usnesením tak, jak bylo vyhlášeno, což nalézacímu soudu stížnostní soud dle § 131 odst. 1 tr.řádu nařizuje. Obžalovaný má zcela pravdu v tom, že nabídka slibu dle § 73 odst. 1 písm. b) tr.řádu musí být dle konstantní judikatury pouze obžalovaným vlastnoručně podepsáno, avšak text slibu může být např. sepsán na počítači jeho obhájcem.

6. Z těchto důvodů stížnostní soud dle § 148 odst. 1 písm. c) tr.řádu stížnost obžalovaného zamítl, neboť ji neshledal důvodnou.

Poučení: Proti tomuto usnesení n e n í stížnost přípustná.

Praha 30. září 2022

JUDr. Richard Petrásek, v.r.
předseda senátu

Zuzana Králová

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Králová